

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915688942352/facsimile.pdf> (tilgået 22. juni 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Tyrusstaven skal rejses over Peterskirken. Og derfra vil jeg forkyn-
de mit Evangelium.

Et Ord vil jeg sige. Hvo tør sige det uden jeg? Dispenso vil jeg
sige. Da skulle Maskerne falde, og Klædebornene afkastes. Kødet
skal sejre. De vilde og gyldne Tider skulle komme igen, og jeg vil
gøre Menneskene til vilde, stærke og lykkelige Dyr. Og de skulle
foragte det blege Himmerige og længes efter det røde Helvede,
hvor jeg hersker. Did vil jeg føre dem og lære dem at nyde uden
Grænse og uden Anger. Og Sjælene i Himmelen skulle sukke og
tørste efter den evige Beruselse og Vellyst, og Jorden skal tilbede
mig, den store Troldmand, og Dig, den store Skøge, som Verdens
Frelser og Frelserinde. Menneskene skulle bringe os blodige Ofre
af deres egen Slægt.»

Da græd Helena, saaledes som kun en Kvinde kan græde, med
den Graad, hvis Aarsag hun ikke kender, og som kun kan stilles
med Kys og Favntag – og sagde hulkende:

»Ak, er da al min Strid frugtesløs? Jeg har fastet, jeg har styrtet
mig i iskoldt Vand, jeg har hudflettet min Ryg for at kue mit Le-
gen. Er al Kyskhed da kun til for at overvindes? Fortad mig, o, for-
lad mig, at jeg kan gøre Bod og arter med Svøben betvinge min
syndige Natur, som forhen, før din Skikkelse blev levende for mig i
mine natlige Drømme.»

Men som Fuglens Stemme bliver til Sang ved Vaartid, saaledes
bleve hans Ord til Vers ved at høre hendes Tale:

»Helena min, Helena min!
Du skal Dig dog forbarne
I Øjeblik og Evighed.
Helena, Du skal synke ned
I mine Favntags Varme
Og dele Helveds søde Vin
Med mig i mine Arme.»

Nu traadte Ignatius med mig i Følge ind i Haven. Da var Trold-
manden som ved et Trylleslag forsvundet. Men for os knælede den
stakkels Pige, opløst i Taarer og skjulende sit Ansigt for os.

»Fader,« hviskede hun, »hvis I har hørt alt, har I hørt min Skyld